

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
89/C 309/01	Ecu	1
89/C 309/02	Statsstøtte — C 24/89 (Nederlandene)	2
89/C 309/03	Statsstøtte — C 11/89 (Forbundsrepublikken Tyskland)	3
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
89/C 309/04	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. november 1989 i sag 353/88, Briantex, SAS, og Antonio Di Domenico mod Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (<i>Ansvar uden for kontraktsforhold som følge af fejlagtige oplysninger</i>)	4
89/C 309/05	Sag C-310/89: Sag anlagt den 11. oktober 1989 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	4
89/C 309/06	Sag C-311/89: Sag anlagt den 11. oktober 1989 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	5
89/C 309/07	Sag C-319/89: Sag anlagt den 17. oktober 1989 af Kongeriget Belgien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	5
89/C 309/08	Sag C-331/89: Sag anlagt den 26. oktober 1989 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	6
89/C 309/09	Sag C-340/89: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 18. september 1989 af Bundesgerichtshof i sagen Irene Vlassopoulou mod Justitsministeriet og Ministeriet for Forbunds- og EF-Anliggender i Baden-Württemberg	6
89/C 309/10	Sag C-341/89: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. september 1989 af Bundesfinanzhof i sagen Heinrich Ballmann mod Hauptzollamt Osnabrück og med Berthold Menkhaus som adciteret	7

<u>Informationsnummer</u>	Inhold (fortsat)	Side
89/C 309/11	Sag C-344/89: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 18. oktober 1989 af Arrondissementsrechtbank Amsterdam i sagen Martínez Vidal mod Gemeenschappelijke Medische Dienst	7
89/C 309/12	Sag C-345/89: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 4. oktober 1989 i straffesagen mod Alfred Stoeckel	7
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS		
89/C 309/13	Sag T-154/89: Sag anlagt den 6. november 1989 af Raimond Vidrányi mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	8
89/C 309/14	Sag T-155/89: Sag anlagt den 10. november 1989 af Rita Buccarello m.fl. mod Europa-Parlamentet	8

II *Forberedende retsakter*

Kommissionen

89/C 309/15	Revideret forslag til Rådets direktiv om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler	9
89/C 309/16	Forslag til Rådets direktiv om tiende ændring af direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater	11

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU (*)

7. december 1989

(89/C 309/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs konv.	42,7324	Spanske pesetas	131,264
Belgiske og luxembourgske francs fin.	42,7497	Portugisiske escudos	177,782
Tyske mark	2,03397	US-dollars	1,15174
Nederlandske gylden	2,29518	Schweizerfrancs	1,82838
Pund sterling	0,730938	Svenske kroner	7,29857
Danske kroner	7,89402	Norske kroner	7,79727
Franske francs	6,95074	Canadiske dollars	1,33820
Italienske lire	1501,18	Østrigske schilling	14,3219
Irske pund	0,771374	Finske mark	4,79929
Græske drakmer	186,490	Yen	166,138
		Australske dollars	1,46999
		Newzealandske dollars	1,94059

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk fjernskriver (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT nr. L 189 af 4. 7. 1989, s. 1).
Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).
Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).
Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers Almindelige Budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).
Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).
Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

STATSSTØTTE

C 24/89

(Nederlandene)

(Artikel 92 til 94 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab)

(89/C 309/02)

Meddelelse i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, til andre interesserede parter end medlemsstaterne angående en støtte, som den nederlandske regering yder til regionalprogrammer.

Den nederlandske regering yder støtte til projekter, som gennemføres af virksomheder inden for industri, turisme, landbrug og tjenesteydelser i visse regioner. Blandt de støttede aktiviteter kan nævnes konsultationer, forskning og udvikling og investeringer; støtten tager form af tilskud, og årsbudgettet udgør 137,5 mio hfl. (58 mio ECU).

Den pågældende støtteordning er aldrig blevet anmeldt til Kommissionen i overensstemmelse med EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3. Støtten er derfor i henhold til fællesskabsretten ulovlig.

Det er Kommissionens opfattelse, at støtteordningens »regioprogramma's« tillige i sin nuværende form er uforenelig med det fælles marked af følgende grunde:

- ordningens anvendelse er ikke begrænset til de regioner, i hvilke ydelse af investeringsstøtte (IPR) blev godkendt af Kommissionen i december 1988
- der findes ingen begrænsninger i ordningen med hensyn til projekternes størrelse eller til støttens beløb eller intensitet
- der findes ingen begrænsninger for kumulation med anden støtte

— sektorer, for hvilke der gælder særlige regler eller forskrifter, er ikke udelukket.

Kommissionen har med hensyn til den pågældende støtte indledt proceduren i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, idet den på grundlag af de foreliggende oplysninger ikke mener, at støtten er forenelig med det fælles marked i den i EØF-Traktatens artikel 92, stk. 1, anvendte betydning, eller at den er omfattet af de i samme artikel, stk. 2 og 3, fastsatte undtagelser.

Kommissionen henleder opmærksomheden på den meddelelse, den offentliggjorde i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 318 af 24. november 1983, side 3, og erindrer om, at denne procedure har opsættende virkning, således at ovennævnte projekt ikke kan iværksættes, medmindre Kommissionen forinden har godkendt det. Den understreger i øvrigt, at enhver form for støtte, der ydes, inden der er truffet en endelig beslutning som led i nævnte procedure, er ulovlig og vil kunne kræves tilbagebetalt.

Kommissionen opfordrer herved alle andre interesserede parter end medlemsstaterne til senest en måned efter offentliggørelsen af denne meddelelse at fremsætte deres bemærkninger til ovennævnte støtteprojekt.

Bemærkningerne bedes sendt til:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Rue de la Loi 200,
B-1049 Bruxelles.

STATSSTØTTE

C 11/89

(Forbundsrepublikken Tyskland)

(Artikel 92 til 94 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab)

(89/C 309/03)

Meddelelse i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, til andre interesserede parter end medlemsstaterne for så vidt angår byen Hamburgs ydelse af regionalstøtte til en række virksomheder.

1. Kommissionen har erfaret, at byen Hamburg har besluttet at yde støtte til en række virksomheder. Kommissionen er ikke blevet underrettet om eller haft lejlighed til at gennemgå hverken enkelthederne i disse sager eller i særdeleshed retsgrundlaget og vilkårene for denne støtte. Denne støtte ydes øjensynligt hovedsageligt i form af investeringstilskud, men den synes også at antage andre former.
2. Selv om disse støtteforanstaltninger sandsynligvis er støtteforanstaltninger i den i EØF-Traktatens artikel 92, stk. 1, anvendte betydning, er Kommissionen ikke blevet underrettet om hverken det program, der udgør grundlaget for denne støtte, budgetposten eller de enkelte sager.
3. Investeringerne er placeret i arbejdsmarkedsregionen Hamburg, som ikke er et egnsudviklingsområde. Da Kommissionen traf sin beslutning om regionalstøtte i Tyskland, havde forbundsregeringen ikke anmeldt dette område. Derfor har Kommissionen ikke anerkendt dette område som et egnsudviklingsområde. I henhold til Kommissionens metode for anvendelse af EØF-Traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), vil arbejdsmarkedsregionen Hamburg heller ikke være berettiget til regionalstøtte. Der findes hverken sektorielle eller andre begrundelser herfor.

4. Kommissionen har over for de nævnte foranstaltninger indledt proceduren efter EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2.

På grundlag af de oplysninger, som Kommissionen er i besiddelse af, anlægger den det synspunkt, at de nævnte foranstaltninger er uforenelige med fællesmarkedet, jf. EØF-Traktatens artikel 92, stk. 1, og de kan ikke falde ind under nogen af undtagelserne i nævnte artikels stk. 2 og 3.

5. Kommissionen henleder opmærksomheden på sin meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 318 af 24. november 1983, s. 3, og den ønsker at underrette potentielle modtagere af ovennævnte støtte om den usikkerhed, der er forbundet hermed, idet modtagere af støtte, der ydes ulovligt, dvs. inden Kommissionen har truffet en endelig beslutning derom, kan blive pålagt at tilbagebetale den.
6. Kommissionen opfordrer hermed andre interesserede parter end medlemsstaterne til at fremsætte deres bemærkninger til de under punkt 1 nævnte foranstaltninger senest en måned efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne indsendes til:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Rue de la Loi 200
B-1049 Bruxelles.

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 9. november 1989

i sag 353/88, Briantex, SAS, og Antonio Di Domenico mod Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktsforhold som følge af fejlagtige oplysninger)

(89/C 309/04)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 353/88, Briantex, SAS, Seregno (Italien), og generaldirektør i Briantex, Antonio Di Domenico, Seregno, ved advokat Nathan Weinstock, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Louis Schintz, 83, boulevard Grande Duchesse Charlotte, mod Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Marie Wolfcarius, Kommissionen, bistået af advokat Jean-Luc Fagnart, Bruxelles), angående en påstand om, at de sagsøgte i medfør af EØF-Traktatens artikel 215 tilpligtes at betale erstatning for det tab, sagsøgerne har lidt i forbindelse med Kommissionens tilrettelæggelse af en »Handelsuge EØF—Kina«, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden C. N. Kakouris, dommerne T. Koopmans og Díez de Velasco, generaladvokat F. G. Jacobs og ekspeditionssekretær D. Louterman som justitssekretær, den 9. november 1989 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Sagen afvises, for så vidt som den er anlagt af Di Domenico.
2. I øvrigt frifindes de sagsøgte.
3. Sagsøgerne betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 17 af 21. 1. 1989, s. 16.

Sag anlagt den 11. oktober 1989 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-310/89)

(89/C 309/05)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 11. oktober 1989 anlagt sag mod Kongeriget Nederlandene af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved R. Barents, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos G. Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercenteret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det statueres, at Kongeriget Nederlandene ved ikke inden for den fastsatte frist at træffe alle ved lov og administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 539/84/EØF af 17. september 1984 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektriske apparater, der anvendes i læge- og dyrlægepraksis ⁽¹⁾, ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler det i henhold til Traktaten.
2. Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

EØF-Traktatens artikel 189 bestemmer, at et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for medlemsstaterne, og pålægger dem dermed en forpligtelse til at overholde de fastsatte gennemførelsesfrister. Da fristen udløb den 26. september 1986, havde Nederlandene ikke ladet de nødvendige bestemmelser til gennemførelse af det i påstandene nævnte direktiv træde i kraft.

⁽¹⁾ EFT nr. L 300 af 19. 11. 1984, s. 179.

Sag anlagt den 11. oktober 1989 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-311/89)

(89/C 309/06)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 11. oktober 1989 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved R. Barents, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos G. Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercenteret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det statueres, at Kongeriget Belgien ved ikke indenfor den fastsatte frist at træffe alle ved lov og administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 539/84/EØF af 17. september 1984 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektriske apparater, der anvendes i læge- og dyrlægepraksis⁽¹⁾, ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler det i henhold til Traktaten.
2. Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som de i sag C-310/89 fremførte.

⁽¹⁾ EFT nr. L 300 af 19. 11. 1984, s. 179.

Sag anlagt den 17. oktober 1989 af Kongeriget Belgien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-319/89)

(89/C 309/07)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. oktober 1989 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Kongeriget Belgien ved ministeren for postvæsen og telekommunikationer, bistået af advokat Eduard Marissens, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Lucy Dupong, 14a, rue des Bains.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Såfremt Domstolen skulle statuere, at to-månedersfristen efter EØF-Traktatens artikel 173, for så vidt

angår indbringelse af den foreliggende sag, skal regnes fra sagsøgerens modtagelse af sagsøgtes skrivelse af 14. august 1989, annulleres Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers direktiv af 28. juni 1989 om liberalisering af markedet for teletjenester.

- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger og udgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Overtrædelse af EØF-Traktatens artikel 90, stk. 3, tilsidesættelse af de særlige beføjelser, som er forbeholdt Rådet i EØF-Traktatens artikler 100 A og 87. Det anfægtede direktiv indeholder en generel politik på telekommunikationsområdet vedrørende tjenesteydelser på dette område, samt en generel konkurrencepolitik for dette marked. Kommissionen er imidlertid ifølge EØF-Traktatens 90, stk. 3, alene beføjet til at overvåge og påse, at medlemsstaterne overholder de bestemmelser i Traktaten, som er anført i artiklens første stykke. Kompetencen til, på forslag af Kommissionen — hvis forslagsret indtager en væsentlig rolle i Fællesskabets institutionelle ligevægt — at vedtage en generel politik på telekommunikationsområdet og en konkurrencepolitik for dette område tilkommer alene Rådet, som træffer afgørelse enten på grundlag af EØF-Traktatens artikel 100 A eller artikel 87, idet Rådet herved samarbejder med eller hører Europa-Parlamentet, samt indhenter udtalelse fra Det Økonomiske Sociale Udvalg.

Tilsidesættelse af det almindelige fællesskabsretlige princip om retssikkerhed og af EØF-Traktatens artikel 190. I det anfægtede direktivs artikel 2 har Kommissionen defineret offentlige teletjenester ved hjælp af en ukorrekt og upassende henvisning til udlejning af private kredsløb til tredjemænd gennem det offentlige netværk.

Tilsidesættelse af EØF-Traktatens artikler 189 og 191 og af almindelige fællesskabsretlige principper om retssikkerhed og beskyttelse af den berettigede forventning. Udstedelsen af det anfægtede direktiv var forhastet, og det fremgår af Kommissionens skrivelse af 14. august 1989, at den har stillet dets offentliggørelse i bero til 1. april 1990 af politiske årsager, nemlig på grund af sammenhængen mellem direktivet og det foreliggende forslag til Rådets direktiv om Open Network Provision.

Sag anlagt den 26. oktober 1989 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-331/89)

(89/C 309/08)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 26. oktober 1989 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Italienske Republik ved Luigi Ferrari Bravo, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato I. M. Braguglia, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Italienske Ambassade, 5, rue Marie-Adelaide.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens direktiv af 28. juni 1989 om liberaliseringen af markedet for teletjenester annulleres, for så vidt angår artiklerne 1, 2, 4, 6, 7 og 8.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har ikke kompetence til at udstede direktivets artikler 1, 2, 4, 6, 7 og 8; overtrædelse og ukorrekt anvendelse af EØF-Traktatens artikel 90, stk. 3; overtrædelse af EØF-Traktatens artikler 100 A og 155: efter artikel 90, stk. 3, kan og skal Kommissionen påse, at bestemmelserne i artikel 90 bringes i anvendelse. Der bliver herved ikke tale om at vedtage generelle retsakter med henblik på en materielretlig regulering, som navnlig ikke kan have til formål at harmonisere nationale bestemmelser inden for en given sektor. Imidlertid har Kommissionen med det anfægtede direktiv i realiteten truffet beslutning om Fællesskabets politik vedrørende konkurrencen på telekommunikationsområdet, hvis gennemførelse nødvendigvis forudsætter harmonisering af medlemsstaternes forskellige interesser og lovgivninger.

En sådan beføjelse er Kommissionen bestemt ikke tillagt, hvilket klart fremgår af EØF-Traktatens artikler 100 og 100A.

Overtrædelse af det kontradiktionsprincip, der kan udledes af EØF-Traktatens artikler 93, stk. 2, og 169; magtfordrejning; utilstrækkelig begrundelse: såfremt »logikken« bag udstedelsen af det anfægtede direktiv er en udøvelse af beføjelsen til at meddele direktiver i henhold til artikel 90, stk. 3, for at imødegå overtrædelser af Traktatens artikler 3, litra f), 59 og 86 (jf. betragtningerne til direktivet), må det fastslås, at

- de overtrædelser af Traktaten, medlemsstaterne og således også Italien hævdes at have begået, har medlemsstaterne ikke forinden haft lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger til; og at

— de overtrædelser, som medlemsstaterne og således også Italien hævdes at have begået, fortsat er ganske abstrakte og hypotetiske.

Yderligere overtrædelse af EØF-Traktatens artikel 90; magtfordrejning; inkompetence: det bør antages, at den beføjelse og pligt til overvågning, Kommissionen er tillagt i henhold til artikel 90, stk. 3, skal udøves med hensyn til de statslige »foranstaltninger«, der omtales i artikel 90, stk. 1, såfremt sådanne foranstaltninger er i strid med Traktaten; den nævnte beføjelse/pligt til overvågning omfatter derimod ikke de i bestemmelsen nævnte særlige eller eksklusive rettigheder.

Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet: for at sikre, at virkningen af eventuelle statslige foranstaltninger eller handlinger fra virksomhedernes side, der er i strid med Traktaten, ophæves, har Kommissionen besluttet, at sådanne særlige eller eksklusive rettigheder skal afskaffes.

Yderligere overtrædelse af Traktatens artikel 90 og af proportionalitetsprincippet: det var unødvendigt at pålægge medlemsstaterne at oprette et organ (der er uafhængigt af teleselskaberne) med administrative funktioner og kontrolopgaver (artikel 7 i det anfægtede direktiv), således at Kommissionen med passende foranstaltninger i de enkelte tilfælde kan forfølge eventuelle overtrædelser fra de virksomheders side, der er indehavere af særlige eller eksklusive rettigheder.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 18. september 1989 af Bundesgerichtshof i sagen Irene Vlassopoulou mod Justitsministeriet og Ministeriet for Forbunds- og EF-Anliggender i Baden-Württemberg

(Sag C-340/89)

(89/C 309/09)

Ved kendelse afsagt den 18. september 1989, indgået til Domstolens Justitskontor den 3. november 1989, har Bundesgerichtshof — Afdelingen for sager vedrørende advokater — i sagen Irene Vlassopoulou, G 4, 8, D-Mannheim, mod Justitsministeriet og Ministeriet for Forbunds- og EF-Anliggender i Baden-Württemberg, Schillerplatz 4, D-7000 Stuttgart 1, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er det i strid med etableringsfriheden i henhold til EØF-Traktatens artikel 52, at en statsborger i Fællesskabet, som allerede i sin hjemstat er beskikket som advokat, og som i modtagelsesstaten i fem år har virket som juridisk konsulent og ligeledes er beskæftiget på et advokatkontor med hjemsted dér, kun bliver beskikket som advokat i modtagelsesstaten efter reglerne i modtagelsesstatens lovgivning?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. september 1989 af Bundesfinanzhof i sagen Heinrich Ballmann mod Hauptzollamt Osnabrück og med Berthold Menkhaus som adciteret

(Sag C-341/89)

(89/C 309/10)

Ved kendelse afsagt den 26. september 1989, indgået til Domstolens Justitskontor den 3. november 1989, har Bundesfinanzhof, VII. Afdeling, i sagen Heinrich Ballmann, In der Welle 5, D-Bramsche 8, mod Hauptzollamt Osnabrück, og med Berthold Menkhaus, Im Fuhldiek, D-Bramsche, som adciteret, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 12, litra c) og d), i forordning (EØF) nr. 857/84⁽¹⁾ eller en anden fællesskabsretlig bestemmelse om mælkegarantimængder fortolkes således, at en mælkemængde, som under en landmands ledelse er produceret ved malkning af hans køer, der befinder sig i en forpagtet stald, skal henføres under den referencemængde, landmanden har fået tildelt i Forbundsrepublikken?

Eller skal den således producerede mælkemængde henføres under den referencemængde, som er tildelt bortforpagteren, der selv er landmand og mælkeproducent?

Afhænger besvarelsen af spørgsmålene af de nærmere vilkår i forpagtningsaftalen og/eller de faktiske forhold og i givet fald af hvilke?

⁽¹⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 18. oktober 1989 af Arrondissementsrechtbank Amsterdam i sagen Martínez Vidal mod Gemeenschappelijke Medische Dienst

(Sag C-344/89)

(89/C 309/11)

Ved dom afsagt den 18. oktober 1989, indgået til Domstolens Justitskontor den 6. november 1989, har Arrondissementsrechtbank Amsterdam i sagen Martínez Vidal, Moana (Spanien), mod Gemeenschappelijke Medische Dienst, Amsterdam, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Kan den institution, som skal udbetale en invaliditetsydelse, eller den instans, som udøver kompetencen til lægelig kontrol, såfremt den anvender sin kompetence i henhold til artikel 51, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72⁽¹⁾ til at lade modtageren af en invaliditetsydelse undersøge af en af den selv udpeget læge, indkalde modtageren fra den medlemsstat, hvor han bor eller opholder sig, til en lægeundersøgelse i den medlemsstat, hvor den forpligtede institution er beliggende, og er modtageren forpligtet til at efterkomme denne indkaldelse?
2. a) Gør det nogen forskel for besvarelsen af spørgsmål 1, at det står fast, at modtageren uden skade for sit helbred er i stand til at rejse til den medlemsstat, hvor den forpligtede institution eller den instans, som udøver kompetencen til lægeundersøgelse, er beliggende?
- b) Er det af betydning for besvarelsen af spørgsmål 2 a), om det er institutionen på bopæls- eller opholdsstedet eller den forpligtede institution eller den instans, som udøver kompetencen til lægeundersøgelse, der har fastslået, at modtageren er i stand til at rejse?

⁽¹⁾ EFT nr. L 74 af 27. 3. 1972, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 4. oktober 1989 i straffesagen mod Alfred Stoeckel

(Sag C-345/89)

(89/C 309/12)

Ved dom afsagt den 4. oktober 1989, indgået til Domstolens Justitskontor den 9. november 1989, har Tribunal de police d'Illkirch i straffesagen mod Alfred Stoeckel forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er artikel 5 i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår⁽¹⁾ tilstrækkelig præcis til, at en medlemsstat efter bestemmelsen ikke ved lov kan fastsætte et principielt forbud mod, at kvinder arbejder om natten, således som det er sket ved artikel L 213, stk. 1, i den franske Code du Travail?

⁽¹⁾ EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976, s. 40.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

Sag anlagt den 6. november 1989 af Raimond Vidrányi
mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-154/89)

(89/C 309/13)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 6. november 1989 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Raimond Vidrányi, 6, rue Jean Engling, 1466 Luxembourg, ved advokat Blanche Mourtrier, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Blanche Mourtrier, 16, avenue de la Porte-Neuve, 2227 Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Følgelig annulleres henholdsvis ændres den afgørelse, som generaldirektøren for Tjenesten for Erhvervsulykker og -Sygdomme i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber traf den 13. januar 1989, hvorved sagsøgerens sygdom ikke anerkendtes som erhvervssygdom.
- Om fornødent pålægges institutionen at indhente ny lægeudtalelse.
- Der træffes afgørelse om sagens omkostninger i henhold til gældende regler.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren gør gældende, at Invaliditetsudvalget har truffet afgørelse på grundlag af dokumenter, som han ikke har haft kendskab til, hvilket indebærer en overtrædelse af artikel 26 i vedtægten for tjenestemænd. Han anfægter dernæst Invaliditetsudvalgets udtalelse, idet han gør gældende, at eksperterne ikke har vurderet hans sygdom i den korrekte sammenhæng.

Sag anlagt den 10. november 1989 af Rita Buccarello
m.fl. mod Europa-Parlamentet

(Sag T-155/89)

(89/C 309/14)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. november 1989 anlagt sag mod Europa-Parlamentet af Rita Buccarello m.fl. ved advokat Carlo Revoldini, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Carlo Revoldini, 21, rue Aldringen.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Alle hidtil opnåede resultater i den af Europa-Parlamentet afholdte udvælgelsesprøve PE/104/C annulleres og de praktiske og mundtlige prøver, der er angivet i meddelelsen om udvælgelsesprøven, gøres om således, at prøverne afholdes under ens vilkår for alle ansøgere.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at afholde samtlige omkostninger i sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne gør gældende, at de vilkår, hvorunder de skulle gennemføre den praktiske prøve, var forskellige fra de øvrige ansøgere, hvorfor der foreligger en tilsidesættelse såvel af tjenestemandsvedtægtens artikel 27, andet afsnit, som af artikel 1 i bilag III til tjenestemandsvedtægten om udvælgelsesproceduren samt mere generelt af princippet om ret og billighed.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Tekster, der henviser til referencen KOM(89) . . . , er i deres komplette ordlyd (indbefattet introduktion, bilag osv.) offentliggjort i serien Dokumenter.

Disse kan bestilles gennem salgskontorerne, der er angivet på omslagets sidste side.

Revideret forslag til Rådets direktiv om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler (*)

KOM(89) 528 endelig udg. — SYN 63

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EØF-Traktatens artikel 149, stk. 2, litra d), den 21. november 1989)

(89/C 309/15)

(*) EFT nr. C 203 af 12. 8. 1986, s. 12.

RÅDETS FÆLLES HOLDNING

Femte betragtning

på dette område forstyrrer forskellene mellem medlemsstaternes lovgivninger udøvelsen af etableringsretten, og det er derfor nødvendigt at afskaffe dem, for at de pågældende kan udøve denne ret;

Sjette betragtning

for at sikre beskyttelsen af personer, som gennem en filial kommer i kontakt med et selskab, er offentlighedsforanstaltninger nødvendige i den medlemsstat, i hvilken filialen er beliggende; ved tilrettelæggelsen af denne offentlighed bør der gøres brug af den procedure, som allerede er indført for kapitalselskaber inden for Fællesskabet;

Artikel 2

KOMMISSIONENS GENBEHANDLEDE FORSLAG

Femte betragtning

på dette område forstyrrer forskellene mellem medlemsstaternes lovgivninger udøvelsen af etableringsretten, og det er derfor nødvendigt at afskaffe dem, for bl.a. at beskytte udøvelsen af denne ret;

Sjette betragtning

for at sikre beskyttelsen af personer, som gennem en filial kommer i kontakt med et selskab, er offentlighedsforanstaltninger nødvendige i den medlemsstat, i hvilken filialen er beliggende; **en filials økonomiske og sociale indflydelse kan sammenlignes med et datterselskabs sociale og økonomiske indflydelse, og den offentlige interesse i offentlighed er således den samme;** ved tilrettelæggelsen af denne offentlighed bør der gøres brug af den procedure, som allerede er indført for kapitalselskaber inden for Fællesskabet;

Artikel 2

(stk. 1, litra ea), (nyt)

ea) eksistensen af yderligere filialer i samme medlemsstat;

RÅDETS FÆLLES HOLDNING

Artikel 3

Den i artikel 2, stk. 1, litra e), omhandlede offentlig-hedsforpligtelse med hensyn til regnskabsdokumenter omfatter kun selskabets årsregnskab og årsberetning. Disse dokumenter skal være udarbejdet og revideret i henhold til retsreglerne i den medlemsstat, som selskabet henhører under, i overensstemmelse med direktiv 78/660/EØF og 84/253/EØF.

Artikel 8

KOMMISSIONENS GENBEHANDLEDE FORSLAG

Artikel 3

Den i artikel 2, stk. 1, litra e), omhandlede offentlig-hedsforpligtelse med hensyn til regnskabsdokumenter omfatter kun selskabets årsregnskab og årsberetning, **således som** udarbejdet og revideret i henhold til retsreglerne i den medlemsstat, som selskabet henhører under, i overensstemmelse med direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF og 84/253/EØF.

Artikel 8

(litra da) (nyt)

da) eksistensen af yderligere filialer i samme medlemsstat.

De andre betragtninger og de andre artikler forbliver uændret

Forslag til Rådets direktiv om tiende ændring af direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater

KOM(89) 548 endelig udg. — SYN 224

(Forelagt af Kommissionen den 22. november 1989)

(89/C 309/16)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør vedtages foranstaltninger med henblik på gradvis oprettelse af det indre marked i løbet af perioden indtil den 31. december 1992; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

i Rådets resolution af 25. januar 1988 ⁽¹⁾ opfordres Kommissionen til hurtigst muligt at udarbejde særlige foranstaltninger vedrørende et handlingsprogram for Fællesskabet til bekæmpelse af miljøforurening med cadmium; da cadmium ligeledes er sundhedsfarligt, bør der iværksættes en helhedsstrategi, der bl.a. indebærer begrænsning af anvendelsen af cadmium og stimulering af efterforskningen efter erstatningsprodukter;

i de begrænsninger af anvendelsen af cadmium og cadmiumforbindelser, der indføres med dette direktiv, er der taget hensyn til den seneste tekniske udvikling vedrørende erstatningsstoffer; situationen bør tages op til fornyet vurdering på grundlag af udviklingen på dette område;

nogle af medlemsstaterne har allerede indført begrænsninger i anvendelsen eller markedsføringen af de ovennævnte stoffer eller præparater, som indeholder disse stoffer, hvilket indvirker direkte på det indre markeds

oprettelse og funktion; det er derfor nødvendigt at foretage en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovbestemmelser på dette område og følgelig ændre bilaget til Rådets direktiv 76/769/EØF ⁽²⁾, senest ændret ved direktiv .../.../EØF —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag 1 til direktiv 76/769/EØF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Som følge af den videnskabelige og tekniske udvikling med hensyn til erstatningsstoffer for cadmium tager Rådet inden for en frist på syv år regnet fra vedtagelsen af dette direktiv situationen op til fornyet vurdering på grundlag af en beretning fra Kommissionen.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 1991. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler senest den 31. december 1990 Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. De i henhold til stk. 1 vedtagne bestemmelser skal indeholde en udtrykkelig henvisning til dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 30 af 4. 2. 1988, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976, s. 201.

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

EUROPÆISK TOLDFORTEGNELSE OVER KEMISKE STOFFER

Vejledning ved tarifiering af kemiske produkter i Den Kombinerede Nomenklatur
(dansk udgave)

Dette værk indeholder

- 32 000 kemiske betegnelser (almindelige og systematiske betegnelser samt synonymmer)
- ni sprog: spansk, dansk, tysk, græsk, engelsk, fransk, italiensk, nederlandsk og portugisisk.

Dette værk giver

- mulighed for straks at finde tarifieringen (pos. og underposition) for kemiske stoffer i den nye toldtarif for De Europæiske Fællesskaber på grundlag af en betegnelse på et af de ni sprog

Nomenklaturen i denne nye tarif (Den Kombinerede Nomenklatur) er baseret på nomenklaturen i »Det Harmoniserede Varebeskrivelses- og Varenomenklatursystem«, der er trådt i kraft den 1. januar 1988

- de tilsvarende betegnelser på de ni sprog (flersproget specialordbog) takket være en fælles nummernøgle (CUS-nummeret)
- mulighed for at finde CAS-nummeret (chemical abstracts registry number).

Disse benævnelser kan anvendes som sådan for at få adgang til De Europæiske Fællesskabers Kemiske Databank (ECDIN).

623 s.

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, tysk.

Katalognummer: CB-52-88-348-DA-C ISBN: 92-825-7916-6

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet):

Pr. ensproget bind:

ECU 33,75 DKR 270

For alle ni sprog:

ECU 232 DKR 1 850

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
L-2985 Luxembourg